YIL 3
58
25 Eylül 1978
FİYATI 250 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

MECLİS AÇILDI VE KAPANDI..

- CHP VAATLERİNİN HİÇBİRİSİNİ YERİNE GETİRMEK NİYETİNDE GÖZÜKMÜYOR
- MECLİSİN GÜNDEMİNDE EMEKÇİLERDEN YANA TASARILAR YOK
- EMEKÇİ KİTLELER, ACİL TALEPLERİNİN TAKİPÇİSİ OLACAKLARDIR

Cumhuriyet Halk Partisi'nin girişimi üzerine parlamento olağanüstü toplantıya çağrıldı. MC partileri toplantıya gelmeyeceklerini açıklayınca, olay CHP için bir siyasal prestij ve gövde gösterisi özelliği de kazandı. Neticede hükümet yanlısı 228 milletvekilinin katılması ile çoğunluk sağlanarak Meclis toplantılara başladı.

Meclis'in açılmasıyla birlikte Senato da otomatik olarak açılmış oldu. Fakat Meclislerin açılmasından daha önemli olan Meclis iç tüzüğünün 194'üncü maddesinin değiştirilmesi idi. Bilindiği gibi değişiklik yapılmadan önce, Meclis'in gündemi Danışma Kurulu adı verilen bir komite tarafından saptanıyordu. Meclis'te grubu olan her partinin temsilcilerinden oluşan bu kurulun toplanması için ilgili tüm partilerin Danışma Kurulu'na gelmesi gerekiyordu. Danışma Kurulu, böylelikle burjuva partileri arasındaki sürtüşmeler de parlamenter engelleme yollarından birisiydi.

CHP iktidara geldikten sonra Danışma Kurulu'nun toplanmamasını kendisine mazeret olarak gösteriyordu. CHP yöneticileri, seçimler öncesinde vaadettikleri birtakım ekonomik ve sosyal dönüşümlerle ilgili yasa tasarılarını Danışma Kurulu yüzünden Meclislere getiremediğini söylüyordu.

Şimdi CHP'nin bu mazereti —ya da bahanesi— ortadan kalkmıştır. CHP ağırlıklı hükümet, değişen içtüzük uyarınca istediği her yasa tasarısını Meclis gündemine aldırabilir. Ama her gün gece yarılarına kadar toplanmaya başlayan Meclis'in ele aldığı konular arasında halk lehine tek bir yasa tasarısı dahi bulunmamaktadır.

Feyzioğlu İstifa Etti
HESABI NE?

CGP Başkanı Turhan Feyzioğlu Başbakan Yardımcılığından ve hükümetten istifa etti. Feyzioğlu istifa ederken, beraberindeki diğer CGP'li bakan Salih Yıldız'ı da birlikte götüremeyince, partisinin Meclis'teki iskemle sayısı 1'e indi.

Feyzioğlu, 12 Mart döneminde faşist diktatörlük ile işbirliği yapmış ve 12 Mart faşizminin gözde politikacısı olmuştur. Daha sonra birinci MC hükümetine de faşist işbirlikçisi olarak katılan Feyzioğlu, sosyal demokrat ağırlıklı şimdiki Ecevit hükümetindeki en tutucu, en gerici unsurların başında gelmiştir. POL - DER'in ve TÖB - DER'in kapatılmasını isteyen, anti demokratik eğilimlerini sürdüren Feyzioğlu, istifa nedenlerini açıklarken bir kez daha sosyalizme ve sola çatmıştır.

Feyzioğlu'nun istifası konusunda siyasal çevrelerde çeşitli yorumlar yapılmaktadır. Bunlar arasında, kendisinin bir CHP - AP koalisyonunda veya bir «partilerüstü» hükümet modelinde başbakanlığa getirilmesi ihtimalinden, ya da Korutürk'ün yerine Cumhurbaşkanlığı hazırlıklarından sözedilmektedir.

Feyzioğlu'nun öznel nedenleri ne olursa olsun, şurası açıktır ki, bu sağcı ve gerici politikacının partisi iflas bayrağını çekmiştir. Kendisi de siyasal yaşamının son demlerini yaşamaktadır. Feyzioğlu, anti-demokratik kimliğiyle, sosyalizm düşmanlığıyla ve faşist işbirlikçiliğiyle baştan başa kirlenmiş politik yaşamıyla tarih sayfalarına daha şimdiden kara bir leke olarak yerini almıştır.

Faşist Cinayet Şebekeleri

- FAŞİST CİNAYET ŞEBEKESİNİN ŞİŞLİ'DE BİRÇOK CİNAYETİN VE BOMBALAMA OLAYININ SUÇLUSU OLDUĞU AÇIKLANDI
- MHP'LİLER KENDİ PARTİ BİNALARINA KURŞUN SIKMIŞLAR

Çeşitli cinayet ve şiddet suçundan sanık 12 ülkücü faşist komando yakalandı. Aralarında MHP Şişli Gençlik Kolları Başkanının da bulunduğu sanıklar İstanbul'da 7 kişiyi öldürmüşler, birçok kişiyi yaralamışlar ve çeşitli yerlere patlayıcı madde atmışlardır.

Katillerin öldürdükleri 7 kişi arasında 10 yaşında bir çocuk da bulunmaktadır.

Gene katillerin işledikleri suçlar arasında, Şişli'deki bazı kıraathanelerde toplu halde oturan yurttaşlar üzerine yaylım ateşi açarak veya patlayıcı madde atarak ölüme ve yaralamaya yol açmak da gelmektedir.

Öte yandan, MHP'li ülkücü cinayet şebekesi, MHP Şişli ilçe binasına da yaylım ateşi açmıştır. Böylece faşistler kendi parti binalarına ateş edip, bu işin solcular tarafından yapıldığı izlenimini uyandırmaya çalışmışlardır. Aynı faşistler camiye de ateş açmışlardır. Amaçları halkı solculara karşı kışkırtmaktır.

Şişli MHP Gençlik Kolları binasında yapılan aramada ele geçen bir defterde ise Şişli Siyasal Bilimler Yüksek Okulu'nda okuyan solcu öğrencilerin kimlikleri, eşkalleri ve ev adresleri yazılıdır. Bir başka deyişle, MHP'li katil şebekesi kendi çevresindeki devrimci - ilerici öğrencilerin listesini yapmıştır. Bu liste daha sonraki cinayet ve saldırılar için hazırlanmıştır.

Nisan ayında Fatih Ormanlarında ölü bulunan iki gencin de aynı faşist katiller tarafından öldürüldüğü anlaşılmıştır.

Yakalanan sanıkların bir kısmı suçlarını itiraf etmişlerdir. Ayrıca katillerin üzerinde çıkan silahların balistik incelemesi sonucunda, sözkonusu cinayetlerin o silahlarla işlendiği tesbit edilmiştir.

Türk Lirasının Değeri Gene Düşürüldü

Yabancı paralar	Yeni alış fiyatı
Avusturya Şilini	1.72 TL.
Alman Markı	12.44 TL.
Belçika Frangı	0.79 TL.
Danimarka Kronu	4.52 TL.
Hollanda Florini	11.47 TL.
İsveç Kronu	5.57 TL.
İsviçre Frangı	15.64 TL.
100 İtalyan Lireti	2.96 TL.
Norveç Kronu	4.71 TL.
İngiliz Sterlini	48.17 TL.
Kanada Doları	21.43 TL.

- TÜRK PARASI DOLARA BAĞLI OLARAK SÜREKLİ DEĞER KAYBEDİYOR

Amerikan dolarının dünya piyasasında değer kaybetmesine bağlı olarak Türk parasının da değeri düşürülmüştür. Türk parası özellikle İsviçre frangı karşısında değer kaybetmiştir.

Yetkililer önümüzdeki günlerde yeni ayarlamaların da muhtemel olduğunu ve Türk lirasının bir miktar daha düşürüleceğini söylemişlerdir.

Böylelikle Türkiye lirası sürekli bir devalüasyon halinde değer kaybetmektedir. Artık tekelci sermaye eskiden olduğu gibi toplu halde ve büyük oranlarda devalüasyona gitmemekte, birkaç ayda bir küçük yüzdeli devalüasyonlarla Türk parasının değer kaybedişini resmileştirmektedir.

Emperyalizme bağımlı ekonominin sonucu olan bu durum, gerçekte Türkiye'nin geri kalmışlığının ve halkın yoksulluğunun önemli göstergelerinden birisidir.

Büyük vaatlerde bulunarak işbaşına gelen sosyal demokrat CHP de, tıpkı kendinden önceki burjuva iktidarlarının izlediği kapitalist yolu izlediğinden, ülkemizin sorunlarını çözecek nitelikte olmadığını kanıtlamıştır. Bugün halkımızın yaşama ve çalışma koşullarında iyiye giden tek bir yan yoktur. Tersine, bugünkü hükümet de daha önceki hükümetler gibi tekelci sermayenin ekonomik politikasını uygulamaktadır.

Enver Sedat İhanetini Belgeledi

Camp David toplantısı emperyalizmin ve siyonizmin istekleri doğrultusunda sonuçlandı

ABD Başkanı Carter, İsrail Başbakanı Begin ve Mısır başkanı Enver Sedat arasında Amerika'da Camp David'de yapılan görüşmeler sonuçlandı. Yapılan ortak açıklama Mısır devlet başkanı Enver Sedat'ın emperyalizme ve siyonizme teslimiyetini kanıtlıyordu.

Bu konuyla ilgili haberimizi ikinci sayfamızda bulacaksınız. Resimde ise Arap halklarına ihanet eden Enver Sedat'ı, İsrail Başbakanı M. Begin ile kucaklaşırken görüyorsunuz. Bu kucaklaşmayı alkışlayan ise ABD Başkanı Carter'dır.

gerçek durum
CHP'nin Göstermelik Mazereti Bitmiştir

Meclislerin çalışmaya başlaması ve içtüzüğün değişmesi ile CHP'nin sekiz ayı aşkın zamandır öne sürdüğü mazeretlerden önemli birisi ortadan kalkmıştır.

CHP yöneticileri, seçimlerden önce halka yaptıkları vaadleri, işbaşına geldikten sonra unutmuşlardır. Siyasal demokrasinin gelişmesi emekçilerin yaşama ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi konusunda 1977 öncesinde bol bol vaadde bulunan CHP, hükümete geldikten sonra yasa tasarılarını Meclis gündemine aldıramadığını bahane olarak öne sürmeye başlamıştı.

Oysa yeni yapılan değişiklik ile, Danışma Kurulu toplanmadan da Meclis gündemi tesbit edilebilmektedir. Bu durumda, CHP genel seçimler öncesinde emekçi kitlelere yaptığı vaadleri yerine getirmek için bu bahaneyi öne süremeyecektir.

Muhtemelen CHP ve onun izleyicileri halktan yana bazı demokratik yasaları çıkarmamak için yeni yeni bahaneler icat edeceklerdir. Ama geniş emekçi yığınlar budala değildir. Sosyal demokrasinin içyüzünü kavramaya başlamışlardır.

Kendi sağındaki seçmen kitlesinden oy almak isteyen, bu nedenle sürekli olarak sağa kayan, sağcı ve gerici güçlere taviz veren, bu politikasını da bir marifetmiş gibi açıklayan CHP kurmayları, hesaplarının ne denli yanlış olduğunu anlayacaklardır. Seçmen kitlesini koyun gibi gören bu anlayış, gerçekte diğer burjuva partileri gibi halkı uyutmayı amaçlamaktadır.

Gerçi CHP faşist ve faşist işbirlikçisi MC partilerine nazaran demokratik görüşleri benimsemektedir, fakat iktidara geldiğinden beri faşizme karşı uzlaşmacı tavır izlemiş, ekonomik alanda tekelci sermayenin isteklerini yerine getirmiş, emperyalist çevrelere güven vermek için elinden geleni ardına koymamıştır.

Üstüste gelen zamlar, devalüasyonlar ile halkın beli büsbütün bükülmüştür. Sosyalistler sosyal demokrasinin ve CHP'nin bu karakterini ve tüm politikalarını sürekli olarak kitlelere açıklamak, sosyal demokrasinin kurtuluş olmadığını kavrayan yeni yığınlara kurtuluş yolunu göstermek için daha yoğun biçimde çalışmalıdırlar.

Doğudaki Komando Tatbikatı ve İçişleri Bakanı

Kanatlı Jandarma - 78 adlı askeri tatbikatta, askeri komandoların göçebe köylüleri düşman hedefi olarak gösterdikleri ve yaşlısından çocuğuna, kadınından, gencine kadar bir Kürt aşiretini öldürerek imha ettiklerini temsil eden bir askeri gösteri yaptıkları gazetelerde yeralmıştır.

Gerçekte bu tatbikat Doğu Anadolu'da yıllar yılı sürmekte olan ırkçı, şöven ve milliyetçi baskıların, zulmün devlet tarafından nasıl da meşru sayıldığını göstermesi bakımından ibret vericidir.

Kanatlı J-78 tatbikatı bu politikada öylesine ileri gitmiştir ki, göçebe bir Kürt topluluğu düşman kuvveti olarak gösterilmiş ve «müttefik kuvvetler» adı altındaki jandarma komandoları bu köylülere karşı saldırı ve imha hareketini askeri tatbikat olarak düzenlemişlerdir.

Jandarma kuvvetlerinin Kürt köylülerini «düşman» hedefi olarak seçip onlara karşı saldırı tatbikatları düzenlemesi, ülkemizdeki sosyalist ve diğer demokratik güçlerin büyük tepkilerini çekmiştir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ile diğer sosyalist ve demokratik güçlerin gösterdiği bu tepkiler karşısında bir açıklama yapan İçişleri Bakanı

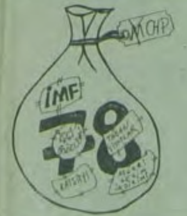

«durumu kurtarmaya» çalışmıştır. İçişleri Bakanı Özaydınlı'nın söylediği sözler inandırıcı olmaktan çok uzatır. Bakan, o köylülerin düşman diye seçilmediğini, «yabancı düşman kuvvetlerinin» köylü kılığına girdiğinin farzedildiğini söylemiştir.

İçişleri bakanının bu sözleri hiç kimseyi tatmin etmemiştir. Çünkü tatbikatta komandoların saldırdığı hedefi oluşturan göçebe köylüler arasında çocuklar da bulunmaktadır. Yani seçilmiş olan hedef bütün özellikleriyle göçebe Kürt köylüleridir. Ülkenin sınırları dışından gelerek «kılık değiştirmiş» olan askeri kuvvetler arasında çocuk bulunamaz.

Bu tatbikat insanlık haysiyeti açısından utanç vericidir. Tümüyle faşist bir zihniyetle ele alınmıştır. İnsanlık tarihi zorbaların egemenlerin, ırkçıların birçok jenosit hareketini görmüştür. Benzerleri acı bir şekilde yaşanmış olan bu jenosit hareketlerinin provasının yapılması Türkiye'deki Kürt düşmanlığının, ırkçılığın ve ulusal zulmün en çirkin örneklerinden birisidir.

FİYAT ARTIŞLARI DEVAM EDİYOR

Akaryakıt ve şekere yapılan zamlardan sonra fiyat artışları hızla yükselmeye devam etmektedir. Başbakan Ecevit'in iddia ettiğinin aksine, akaryakıt fiyatlarına yapılan zam, tüketim maddelerinin tümüne yansımıştır, hem de kat kat yansımıştır.

Fiyat artışlarının kazandığı yeni boyutlar hayat pahalılığını büsbütün yoğunlaştırmıştır. Emekçi yoksul halkın ve tüm dar gelirlilerin geçim sıkıntısı dayanılmaz bir duruma gelmiştir.

Halka büyük vaatlerde bulunarak işbaşına gelen sosyal demokrasi, tıpkı diğer burjuva iktidarları gibi zam üstüne zam yapmakta, yabancı ve yerli tekelci sermayenin ekonomik isteklerini ve programlarını uygulamaktadır.

Geniş çalışan kitleler sosyal demokrasinin gerçek yüzünü her geçen biraz daha görmektedirler.

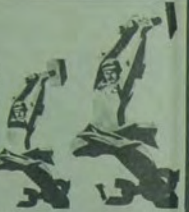
SÜMERBANK'TA YÜZDE ELLİYE KADAR ZAM

Sümerbank genel müdürlüğü, hazır giyim mamüllerine yüzde elliye kadar varan oranlarda zam yapmıştır. Emekçi halk kitlelerinin ucuz giyim için yararlandıkları başlıca olanaklardan olan Sümerbank mamülleri de pahalılık kervanına ayak uydurmaktadır.

Kendisinin «halkçı» olduğunu iddia eden ve halka çeşitli vaatlerde bulunan CHP yöneticileri hükümete geldikten sonra halktan yana tek bir iş yapmadıkları gibi, bütün politikaları ile büyük sermayenin ekonomik isteklerini yerine getirmekle meşguldürler. Sürekli yapılan zamlar yetmezmiş gibi, zam üstüne zam getirmeye devam eden sosyal demokrasi, Sümerbank ürünlerine ikinci kez zam yapmıştır. Bir başka deyimle, tekelci parababalarının ekonomik bunalımı çözmek için, sosyal demokrasi de halkın cebine el uzatmıştır.

Sümerbank ürünlerine yapılan zamlar, sürüp giden zam furyasının ne ilkidir ne de sonuncusu olacaktır.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

FİDEL KASTRO: «AFRİKA'daki VARLIĞIMIZ DAYANIŞMA GÖREVİMİZDİR»

Önceki hafta Etyopya'ya bir gezi düzenleyen Küba Komünist Partisi Genel Sekreteri ve Başbakan Fidel Castro Küba'nın Afrika halklarına ve ilerici Afrika devletlerine onların rızası ile yardım ettiklerini söyledi.

Emperyalistlerin, Maocuların ve diğer dünya gerici güçlerinin Küba'ya yönelttikleri suçlamalara karşılık Fidel Castro, «Bizim Afrika'daki varlığımız gerçekte bir dayanışma görevidir. Biz Afrika ülkelerinin pek çoğuna gerçekten yardım ediyoruz. Ama bu yardımlar sözkonusu devletlerin isteği ile gerçekleşiyor. Emperyalistler bizim bu yardımlarımızdan hoşlanmıyorlar ve iftiralara başvuruyorlar. Ama onlara rağmen biz yardımlaşma ve dayanışma görevimize devam edeceğiz.»

Küba lideri Fidel Castro'nun Etyopya'ya yaptığı gezi sırasında Zimbabwe'nin kurtuluşu için savaşan öncü Yurtsever Cephe'nin liderlerinden Nkomo ve Nguabi de Adis Ababa'ya gelerek Fidel Castro ile görüşmüşlerdir. Zimbabwe kurtuluş savaşçılarının liderleri ülkedeki son durum hakkında Castro'ya bilgi vermişler ve Küba'dan yeni destek ve yardım istemişlerdir.

Arap Halkları Enver Sedat'ın İhanetini Protesto Ediyor

UZLAŞMAYA HAYIR!

ABD Başkanı Carter ile İsrail Başbakanı Menahem Begin ve Mısır Cumhurbaşkanı Enver Sedat arasında yapılan ve 12 gün süren Camp David görüşmeleri sona erdi.

Üç devlet yöneticisi arasında iki çerçeve antlaşması imzalandı. Çerçeve antlaşmalarının ana hatlarını bu sütunlarımızda bulacaksınız.

Görüldüğü gibi, imzalanan antlaşmalar, emperyalizmin ve siyonizmin Orta Doğu'daki politikasına uygundur. Şöyle ki:

● Orta Doğu meselesinin kilit noktasını Filistin halkının hakları oluşturmaktadır. Bu hakların başında ise Filistinlilerin bağımsız devlet kurma hakkı gelmektedir. Yapılan antlaşma Filistin halkının kendi kaderini tayin hakkını, yani kendi bağımsız devletini kurma hakkını tanımıyor.

● Diğer önemli sorun Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Filistin halkının biricik temsilcisi olarak tanınmasıdır. Camp David'de yapılan antlaşma bu önemli konuyu yok saymıştır.

● Orta Doğu sorununun âdil çözümü için işgalci İsrail devletinin 1967'deki sınırların gerisine çekilmesi ve işgal ettiği tüm Arap topraklarını boşaltması gerekmektedir. Oysa imzalanan çerçeve antlaşmalarına göre İsrail Şeria nehrinin Batı yakasından çekilmediği gibi, Gazze bölgesinde önemli mevkileri elinde bulundurmaya devam edecektir.

Enver Sedat kimleri alkışlıyor?

IMZALANAN ANTLAŞMA EMPERYALİZME VE SİYONİZME TESLİMİYETTİR

Görüldüğü gibi, Enver Sedat başta Filistin ve Mısır halkı olmak üzere tüm Arap halklarına ihanet etmiştir. ABD emperyalizminin ve onun maşası İsrail siyonizminin isteklerine teslim olan Enver Sedat'ın bu tutumu Orta Doğu ve tüm dünya halkları tarafından tepkiyle karşılanmıştır.

● Birçok Orta Doğu ülkesinde geniş halk kitleleri Camp David antlaşmalarına karşı protesto gösterilerine başlamıştır.

● İlerici Arap rejimlerinin yöneticileri Libya, Cezayir, Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti ve Suriye devletlerini temsilen Şam'da toplanarak durumu görüşmeye başlamışlardır. Bu toplantıya Filistin halkının biricik temsilcisi Filistin Kurtuluş Örgütü de katılmıştır.

● Lübnan hükümeti de antlaşmaya karşı çıkmıştır.

Sedat ve Carter satışı kutluyorlar

● Emperyalizmin işbirlikçisi durumundaki gerici Arap rejimlerinden Suudi Arabistan, Ürdün ve Kuveyt yöneticileri dahi kendi ülkelerindeki halkların tepkilerinden çekindikleri için Camp David antlaşmalarına karşı çıkmak zorunda kalmışlardır.

● ABD Dışişleri Bakanı Cyrus Vance, Orta Doğu'ya ivedi bir gezi düzenlemiştir. ABD Dışişleri Bakanı bu gezide gerici Arap rejimlerini, sözkonusu gerici ve emperyalist «barış» antlaşmaları doğrultusunda ikna etmeye çalışacaktır.

● Öte yandan Mısır halkı da imzalanan antlaşmalara tepki göstermiştir. Enver Sedat'ın imzaladığı ihanet belgesine karşı Mısır ve diğer Arap halklarının tepgisi o denli kesin olmuştur ki, Mısır Dışişleri Bakanı görevinden istifa etmiştir.

● Sosyalist ülkeler ile diğer ilerici ve demokratik hükümetler de, Camp David zirvesinin sonuçlarına karşı çıkmışlar ve Mısır rejiminin politikasını emperyalizme teslimiyet olarak nitelemişlerdir.

MAOCULAR GENE EMPERYALİZMİN SAFINDA

Öte yandan ABD ile işbirliğini giderek derinleştiren Maocu Pekin yöneticileri Camp David görüşmelerini ve antlaşmalarını onaylamıştır. Cumhuriyet gazetesinin verdiği Pekin kaynaklı habere göre, Çin Başbakan Yardımcısı Teng Hsiao Ping, Fransa eski başbakanı ile yaptığı görüşmede Camp David antlaşmasını onayladığını belirtmiştir. Maocu Çin yöneticisi sadece bununla da kalmamış, varılan antlaşmanın Orta Doğu'da yeni gerginliklere yol açacağından —yani Filistin ve diğer Arap halklarının mücadelesinin güçleneceğinden— kaygı duyduğunu ifade etmiştir. Böylelikle, dünyanın her yanında devrimci ve ilerici güçlere karşı emperyalizm ile işbirliği yapan ve Filistin Kurtuluş Örgütü'nü tanımayan Maocular, bir kez daha karşı-devrimci yüzlerini ve gerçek kimliklerini açığa vurmuşlardır.

ARAP HALKLARI BU ANTLAŞMALARI KABUL ETMEYECEK

Emperyalistler ve Siyonistler tarafından otuz yıldır onayurtlarından kovulmuş olan, ya da bir kısmı kendi öz yurtlarında sürgün ve esir hayatı yaşayan Filistinliler başta olmak üzere Arap halkları bu gerici antlaşmaları kabul etmeyeceklerdir. İstilacı İsrail devleti 1967 sınırları gerisine çekilmedikçe, Filistin halkının kendi bağımsız devletini kurma hakkı gaspedilmeye devam ettikçe ve Filistin Kurtuluş Örgütü tanınmadıkça, Orta Doğu'da barış mümkün değildir. Tüm Orta Doğu halkları emperyalistlere, siyonistlere ve onların işbirlikçisi Maoculara rağmen kendi haklı davaları uğruna savaşmaya devam edeceklerdir.

EĞİTİM KÖŞESİ

Orta Doğu Sorunu

Orta Doğu Amerikan emperyalizminin en fazla önem verdiği ve sürekli olarak gerginlik yarattığı bölgelerden birisidir. Yirminci yüzyılın başlarında zengin petrol yatakları ile emperyalizmin açgözlü iştahlarını üzerine çeken bu bölge özellikle İkinci Dünya Savaşı sonrasında güçlenen bağımsızlık hareketleri nedeniyle emperyalizmin en fazla saldırdığı yörelerden birisi haline geldi.

İkinci Dünya Savaşının bitimiyle Amerikan emperyalistleri ve ortakları Filistin toprakları üzerinde İsrail devletini kurduttular. Böylece Filistinlilerin yurdu ilk kez emperyalistler ve Siyonistler tarafından işgal edilmiş oldu.

Emperyalizm bu yeni devleti her bakımdan destekledi. Onu kısa zamanlarda geliştirdi ve en önemlisi askeri bakımından en modern silahlarla alabildiğine donattı. Amaç, İsrail devletini Orta Doğu halklarına karşı ileri bir emperyalist karakol olarak kullanmak ve gelişen bağımsızlık hareketlerine karşı petrolün bekçiliğini İsrail'e yaptırmaktı.

Arap halkları işgalci İsrail devletine karşı ilk silahlı savaşa 1948'de giriştiler. Ama emperyalizmin desteklediği İsrail bu savaştan genişleyerek çıktı. İsrail siyonistleri aynı şekilde 1967 savaşlarında yeni yeni toprakları istila ettiler. İstila hareketi 1973 savaşında ve sonrasında sürdü gitti. İsrail son olarak Lübnan topraklarını da işgale başladı.

Emperyalist ve siyonist istilasından en fazla zarar gören halk hiç kuşkusuz Filistin halkıdır. Filistinliler istilacı İsrail tarafından yurtlarından sürülmüşlerdir. Geri kalanlar ise kendi toprakları üzerinde esir hayatı yaşamaktadırlar.

Bu nedenle, sorunun çözümü için her şeyden önce Filistin halkının tüm haklarının tanınması gelmektedir. Bu hakların en önemlisi ise Filistinlilerin bağımsız devlet kurma hakkıdır.

- Orta Doğu sorununun gerçek çözümü için İsrail 1967 savaşı öncesindeki sınırların gerisine çekilmelidir. Filistin Kurtuluş Örgütü Filistin halkının tek temsilcisi olarak tanınmalıdır. Ve Filistinliler kendi bağımsız devletlerini kurmalıdırlar.

Bu şartlar gerçekleşmeden Orta Doğu'da kalıcı ve adil bir barışa olanak yoktur. Ve gerek Filistin halkı, gerekse tüm Arap halkları bu çözüme ulaşıncaya dek emperyalizme ve onun Orta Doğu'daki maşalarından siyonizme karşı savaşmaya devam edeceklerdir.

Enver Sedat veya Kral Hüseyin ya da diğer benzeri gerici Arap rejimlerinin emperyalizme karşı izledikleri uzlaşmacı politika tüm Arap halkları ve tüm dünya devrimci - ilerici kamuoyu tarafından lanetlenmektedir. Camp David'de yapılan antlaşmalar, Orta Doğu konusundaki sayısız Birleşmiş Milletler kararlarını hiçe sayan ve emperyalizmin işine yarayan bir uzlaşmadır. Arap halkları bu antlaşmayı kabul etmeyeceklerdir.

İran'da Deprem

İran'da faşist Şah diktatörlüğüne karşı geniş halk hareketi sürerken Tabas kentinde meydana gelen deprem yirmi bin İranlı emekçinin ölümüne yol açtı.

İktidarda bulunan gerici egemen sömürücü sınıfların alabildiğine sömürdüğü İran halkı öteden beri depreme karşı korunmasızdır. Emperyalist işbirlikçisi egemen güçler halkın sırtından geçinirlerken, onları deprem, sel baskını, kuraklık gibi doğa olayları karşısında ölüme terketmişlerdir.

Faşist Şah rejimi deprem felâketini kendisine fırsat bildi. Depremde ölen yirmi bin ölünün cesetlerini çiğneyerek kendi politik iktidarına karşı güçlenen halk muhalefetini sahte gözyaşları içinde unutturmaya çalıştı.

Fakat İran halkı depremin meydana geldiği Tabas kentinde bile Şah aleyhtarı gösterilere devam ettiler. İran halk güçlerinin sözcüleri 20 bin ölünün gerçekte bir doğa felâketi olmadığını, depreme karşı halkın korunmasız bırakılmasının bir sonucu olduğunu açıkladılar. Bunun sorumlusu ise, halkı alabildiğine sömüren ve onun yoksulluğunun, İran'ın teknolojik geriliğinin sorumlusu olan gerici rejimdi.

Nitekim, kalkınmış ülkelerde, çok daha nüfusun yaşadığı bölgelerdeki çok daha şiddetli depremlerde ölenlerin sayısı 20 - 30 kişiyi aşmazken, daha az şiddetli bir depremde yirmi bini aşkın insanın ölmesi, İran'ın geri kalmışlığından ileri gelmektedir. Bu binlerce ölünün katili de gene emperyalistler ve onların İranlı işbirlikçilerinden başkası değildir.

CIA Diktatör Somoza'ya Yardım Ediyor

Nikaragua'da halk yığınlarının faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi devam ediyor. Amerika Birleşik Devletleri ipliği pazara çıkan diktatöre çeşitli çağrılar yaparak «soruna barışçıl bir çözüm aranmasını» isterken gerçekte el altından diktatör Somoza'nın iktidarını destekliyordu. Dünya kamuoyunun geniş demokratik tepkisi karşısında iki yüzlü bir politika izleyen Amerikan yönetimi, Nikaragua diktatörüne sahip çıkmaz gibi davranmaktadır. Ama aslında işin içyüzü böyle değildir. Nikaragua'daki faşist diktatörlüğün zor durumda kalması üzerine, 700'ü aşkın Amerikalı kiralık asker Nikaragua'ya halka karşı savaşmaya gitmişlerdir. Amerikan yardımı CİA yetkilileri denetiminde gerçekleştirilmiştir.

Aynı şekilde, ağır silahlarla donatılmış bir Amerikan çıkartma gemisi de halen Nikaragua açıklarında beklemektedir.

Öte yandan Nikaragua hükümet kuvvetlerinin Amerikan kiralık askerleri desteğinde ve CİA uzmanlarının kurmaylığında Yurtsever ve antifaşist Sandinista gerillalarına karşı giriştiği şiddetli saldırılarda baştan sona ağır piyade ve topçu Amerikan silahları ile Amerikan uçakları kullanılmıştır.

Nikaragua diktatörü Somoza'nın emrindeki Amerikancı faşist hükümet kuvvetleri halk kitlelerine karşı şiddetli bir jenosit hareketine kalkışmışlardır. Hükümet kuvvetleri, kadın çocuk, yaşlı genç, tüm sivil halka toplu halde ağır havan mermileri yağdırmakta, halk muhalefetinin güçlü olduğu kentleri havadan uçaklarla ağır bombardımana tutmaktadır.

Lanetli faşist iktidarın Nikaragua halkı üzerinde uyguladığı bu kitle katliamları aralıksız devam etmektedir.

Halk güçleri ile faşist diktatörlük kuvetleri arasındaki mücadelenin geçen haftaki aşamasında durumun hükümet kuvvetleri lehine döndüğü dünya ajansları tarafından bildirilmektedir.

Böylece faşist iktidar CİA'nın ve kiralık Amerikan askerlerinin yardımıyla ve modern Amerikan silahlarını kullanarak, askeri teçhizat bakımdan yeterince donanmamış olan halk kuvvetlerine karşı belli bir üstünlük kurabilmiştir. Ama gerek geniş emekçi halk yığınlarının kararlı direnişi, gerekse yurtsever Sandinista savaşçıları Somoza faşizmine karşı ağır darbeler indirmiş ve onun iktidarını sarsmaya başlamıştır.

Nikaragua halkının faşizme ve emperyalizme karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi tüm zorbalığa karşı zafere dek sürecektir.

* * *

İtalya'da Yargıçlar Genel Greve Gitti

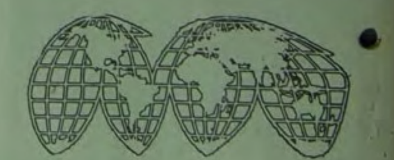
İtalya'da yargıçlar, ücretlerinin yükseltilmesi için 3 günlük genel greve başlamışlardır.

Yargıçların bağlı olduğu örgütün yaptığı açıklamada ülkedeki 6 bin yargıcın yüzde 90'ının greve katıldığı, geri kalanların da sadece acil davalara bakmak üzere görevi sürdürdükleri bildirilmiştir.

Son 6 yılda ücretlerin sadece yüzde 22 oranında arttığını açıklayan yargıçlar istedikleri ücret zamları konusunda herhangi bir rakam belirtmemişlerdir.

İtalya'da yargıçlar son 3 ay içinde ikinci kez genel greve gitmektedirler.

KISA...KISA...

● BİRLEŞMİŞ MİLLETLER GENEL KURULU TOPLANDI

Birleşmiş Milletler'in 33. olağan genel kurulu bu dönem çalışmalarına geçen hafta başlamıştır.

Bilindiği gibi bu yıl Mayıs ayında özel gündemli bir seri olağanüstü oturum yapan BM Genel Kurulu silâhsızlanma konusunu ayrıntılı olarak ele almış ve çeşitli kararlara varmıştı.

Geçen hafta başlayan olağan genel kurul gündeminde ise silâhsızlanma sorunlarına ek olarak, dünyamızın bellibaşlı uluslararası problemleri bulunmaktadır. Bu sorunlar arasında Orta Doğu ve Kıbrıs meselesi de yer almaktadır.

● BİRLEŞMİŞ MİLLETLER'İN ÜYE SAYISI 150'YE ULAŞTI

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 33'üncü dönem olağan genel kurulunun başlangıcında, örgüte üyelik için başvuran Solomon Adaları'nın isteği kabul edilmiştir. Böylece Birleşmiş Milletlere katılan Solomon Adaları 150'nci devlet olarak genel kuruldaki yerini almıştır. Özellikle son yirmi yıl içinde çok sayıda genç ulusal devletin kurulması ile Birleşmiş Milletler'in niteliği giderek değişmektedir. Yirmi yıl öncesine değin, büyük ölçüde emperyalist devletlerin kontrolünde olan Birleşmiş Milletler örgütünde, bugün devrimci ve ilerici anti-emperyalist ülkeler sayıca çoğunluğa geçmişlerdir.

● GÜNEY AFRİKA IRKÇILARI NAMİBİA HAKKINDAKİ BM KARARLARINI TANIMIYOR

Afrika'nın güneybatısında Irkçı beyaz Güney Afrika rejimine karşı mücadele eden Namibia halkının bağımsızlık mücadelesi devam ederken Güney Afrika Başbakanı Vorster bu konuda Birleşmiş Milletler tarafından alınan kararlara uymayacağını açıklamıştır.

Irkçı beyaz Başbakan Vorster, görevinden istifa ederken yaptığı açıklamada gerici bir plan önermiştir. Güney Afrika'nın bu tutumunu Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na katılan devletlerin büyük çoğunluğunun sert tepkilerine yol açmıştır.

● İAN SMİTH GÖREVİNDEN AYRILIYOR

Irkçılar tarafından Rhodezya diye anılan, yerli halkın ise Zimbabwe adını verdiği ülkede egemen olan ırkçı beyaz azınlık rejiminin katil başbakanı İan Smith geçen hafta yaptığı bir basın toplantısında görevinden ayrılacağını ve cumhurbaşkanlığına adaylığını koyacağını açıklamıştır.

Öte yandan Zimbabwe'de Irkçı beyaz Ian Smith rejimine karşı kurtuluş savaşını Zimbabwe Yurtsever Cephesi'nin önderliğinden Nkomo ve Nguabi önceki hafta Etiopya'nın başkenti Adis Ababa'ya giderek, orada konuk olarak bulunan Fidel Castro ile görüşmüşlerdi.

Özer Özden
(Gerçek İzmir Muhabiri)

KUNDURA EMEKÇİLERİ İLE RÖPORTAJ

Şener Özelmas ağabeysiyle birlikte bir dükkanda çalışıyor. Dükkan kendilerinin, yanlarında işçi - kalfa, çırak çalıştıramıyorlar.

Gerçek : Kendinizi tanıtır mısınız?

— Şener Özelmas 22 yaşındayım. 12 yaşımdan beri çalışıyorum.

Gerçek : Ailenizde sizden başka çalışan var mı?

— Abim ve babamda aynı meslekte çalışıyor.

Gerçek : Günde kaç saat çalışıyorsun?

— Ortalama 11 saat çalışırım.

Gerçek : Sendika, sigortanız var mı?

— Sendika yok. Sigorta olması için pirim yatırmak gerekiyor. Bize iş veren patron yatırmıyor. Bizimde gücümüz yetmiyor. Birde düzenli bir çalışma olmuyor. 6 ay iyi çalışıyoruz 6 ay durgunluk dönemi oluyor.

Gerçek : İş kazası oluyor mu?

— En çok benzolden zehirlenme olayları görülüyor, elinin kesilmesi küçük şey romatizmayı falan saymıyoruz. Yanma olaylarıda görülür.

Gerçek : Günde ne kadar kazanıyorsun?

— Ayakkabı başına 30 - 35 TL. kalıyor. 5 - 6 çift ayakkabı yapıyoruz yaklaşık 200 TL. falan.

Gerçek : Çalışma koşullarını anlatır mısın?

— Tek başına çalışıyorum. Adıma patron. Bize işi veren patronlara satarken senetli satıyor. Para kesik kesik geçiyor elimize. Mal alırken ise peşin veriyoruz. Bu işte asıl parayı bizden daha çok Kavaf alıyor. vitrinlerde 750 TL.'ya satılan o ayakkabıların maliyeti 300 TL.'yi geçmez. Kavaf 200 - 300 - 400 TL. kazandığı olur. Ayakkabı başına.

Gerçek : Bir derneğiniz varmış. Çalışmaları var mı?

— Adı var kendi yok. Başkanı da bir Kavaf.

Gerçek : Bağkur'dan yararlanmayı düşündünüz mü?

— 3 ayda bir ilk basamak için 156 TL. 12 Basamak içinse 1755 TL. ödememiz gerekiyor. Bu bize çok büyük bir külfet oluyor. Sonuçta yararlanamıyoruz, hiçbir güvencemiz yok.

Gerçek : Sendikalaşmayı hiç düşündünüz mü?

— Sendikalaşma imkanı yok. İşçiler çok dağınık. Bir fabrikadaki gibi kolay kontrol edilemiyor.

Gerçek : Hükümetlerden beklediğiniz bazı yasa, tedbirler olmuştur. Bu konuda neler diyebilirsin?

— En çok CHP'ye umut bağlamıştık. Onun kazığını da yedik. Demek ki biz kendi sorunlarımıza sahip çıkmassak bu böyle «gelir Gülsüm, gider Gülsüm» hesabı devam edip gidecek.

Gerçek : Bizden bir isteğiniz var mı?

— Bizlerin sorunlarını yansıtmanız, çözüm yollarını da göstermenizi isteyeceğim.

Niyazi Çağırgan 12 senedir işçilik yapıyor 3 senesi Tekstil İş kolunda fabrika işçiliğinde geçmiş Niyazi'nin .. Sarı sendika - patron işbirliğini ve ihanetini etinde kemiğinde hissetmiş. Hakkını aramayı öğrenince «aşırı uçlara, bölücülüğe gidiyor» diye işten atılmış.

— Gerçek : Kaç yaşındasın?

— 25 yaşındayım. 13 yaşımdan beri çalışırım.

Gerçek : Evli misin?

— Evet 6 aylık bir çocuğum var.

Gerçek : Kaça kadar okuyabildin?

— İlk okulu bitirdim. Aileme bakmak zorunda kaldığım için çalışmaya başladım.

Gerçek : Günde ortalama kaç saat çalışıyorsun?

— 10 saati buluyor..

Gerçek : Dükkan sana mı ait?

— İki arkadaş ortak çalışıyoruz.

Gerçek : Ortalama kazancın ne kadar?

— Günde 130 TL.

Gerçek : Yetiyor mu diye sormuyorum. Nasıl yetiştiriyorsunuz?

— Etli, sütlü yiyemiyoruz. Yetmiyor ya ne yapacaksın? Yetirmeye çalışıyoruz. Çocuğum iyi beslenemiyor. Biz hakeza. Çoğu zaman pazar günleri de çalıştığımızdan tatilimiz filanda yok öyle eller gibi...

Gerçek : Yanında kaç çırak çalışıyor?

— Şu ikisi.

Gerçek : Sigortalı mı?

— Ben bile değilim. Bunları nasıl yaptırayım?

Gerçek : Fabrika işçiliğinden niye ayrıldın? Daha güvenceli değil miydi?

— Ben ayrılmadım, patron zorla çıkarttı. Kimseyle konuşmayacaksın. Tuvalete bile gitsem kaytarıyor diyordu.

Gerçek : Patron seni niye çıkartmak istedi işten?

— Kötü çalıştığımdan değil hal benim iyi çalıştığımı güçlü kuvvetli olduğumu domuz gibi bilir. Ücretlerin azlığından sözetmeye başladıydım senin anlayacağın.

Gerçek : Sendika ne yaptı?

— «Patron istediğini işten çıkarır istediğini alırmış. Fabrika onunmuş» aynen böyle söyledi namussuz herifler.

Gerçek : Niyazi arkadaş çıkraklık yasasıda burada çalışan işçilere öğrenci diyor. Yani sizi işçi kabul etmiyor yasa ne dersin?

— Yasanın maddelerini bilmiyorum. Ama anlattığına göre çok garip. 8 yaşındaki çocukları yolla buraya adıda öğrenci olsun. Benim bişey dememe gerek var mı? İşte halleri. Öğrenciler neşeli neşeli olurlar bizim çocuklar kırk yılda bir güler.

Gerçek : Bizden istekleriniz varsa yerine getirelim.

— Ben fabrikadan atıldığımda bir şiir yazmıştım. Onu gazeteye yazar mıyız?

Gerçek : Elbette.

— Bundan sonra sık sık bekleriz. Arada uğrayın ha.

DEĞİŞEN ÇAĞ

Tabakalar göçüyor
Ayaklar altında kayıyor toprak
boğuk...
İnliyor sanki yeni çağ uyanarak
Sesler filiz atmış
boy salmış kökleşerek
aydınlığa,
Güneyde uyanmış siyah kardeşlerim
silâha sarılmış
her ezilen
Kadim dünya çöküyor
Eğilin efendiler, kulak verin ağlayarak
Çünkü dönmeyecek geri
eski hakimiyet.
Çağlıyor toprak yutasıya;
şatolar,
saraylar
Tarihe gömülüyor köhnemiş tahtlar
Ve savaş çığlıkları içinde
eriyor altın taçlar.
Hesef ediyor efendiler
Buyurun,
oturun yörüngesine dünyanın
Tepin tarihi geriye!
İşte para kralları, sütunlara
sarılmışlar
Gözlerinde damla damla
gözyaşları
Ölmek istemiyor belki de onlar
Ölüm dayansa da kapılara
Derinde taa derinde
Ateş püskürüyor kitleler
Ve derinliklerde
kaynaşıyor birbirleriyle
Taş, toprak ve ayak sesleri
vuruşarak...
Fakat,
Mümkün değil efendiler bu akını
durdurmak.

ŞÜKRÜ ALKAN

Türkiye'de Bir Sanayi İşçisi Yılda Ortalama 2272 Saat Çalışıyor

● **Türkiye'de Bir İşçi Uyku Dışındaki Saatlerinin %38,90'nını Çalışarak Doldurmaktadır.**

● **Ücretlilerden En Çok Vergi Türkiye'de Kesiliyor**

Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO) tarafından yapılan açıklamaya göre, işçiler İtalya'da 1810, F. Almanya'da 1855, İsveç'de 1860, Fransa'da 1880 saat çalışırlarken, Türkiye'de bir işçi yılda ortalama 2272 saat çalışmaktadır. Madeni eşya işkolunda çalışanlarda ise bu süre yılda 2496 saate kadar çıkmaktadır. Bu durumda F. Almanya'da bir sanayi işçisi yararlanabilir zamanının %2'sini çalışarak geçirirken, Türkiye'de ki bir sanayi işçisi için bu oran % 38,90'dır. (Bu durum resmi istatistiklere göre böyledir, gerçekte bu oran daha da yüksektir.) Görüldüğü kadarıyla Türkiye'de işçilerin dinlenmek ya da başka faaliyetlerde bulunmak imkânları hiç yok gibidir. Bunun yanında Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) içinde ücretlilerden en fazla vergi kesintisi de Türkiye'de uygulanmaktadır.

Avustralya, Kanada, F. Almanya, Fransa, İrlanda, Japonya, İsveç, ABD ve İngiltere'de 200 bin liradan kesilen vergi oranı %21,5'dir. Başka bir deyişle 200 bin liranın 43 bin lirası vergi olarak kesilmektedir. Türkiye'de ise, vergi kesintilerinin oranı %51,1 oranına varmaktadır. Yani 200 bin liranın 102,200 lirası vergi olarak kesilecektir.

İşte «kalkınan» ülkemizde ücretlilerin durumu. Bir yandan gece gündüz durmadan çalışmak, kazandığının yarısından fazlasını vergi olarak devlete iade etmek ve geri kalan üç beş kuruşu da giderek artan fiyatlar karşısında yetirmeye çalışmak. Bunlar yetmiyormuş gibi, yeni vergi tasarılarıyla çalışanların üç beş kuruşunu daha kesme ve ücretleri dondurma çabaları sürüp gidiyor.

BİR KÖYLÜYLE SÖYLEŞİ

«Buralar nasıl çatlamış bak» diyerek bana kayaları gösteriyordu «ama düşmüyor» diye yanıtladım.

— Bu niye böyle olmuş biliyon mu?

— ....

— Sen nereye kadar okudun?

— Liseyi bitirdim sayılır.

— Orada size göstermediler mi? Uludağ eskiden yanarmış, ben küçükken yüzyıl önce derlerdi, şimdi yüz ellidir. İşte bunlar lav yığıntılarıdır. Erciyas da yanarmış, o daha çok önceleri sönmüş.

Böyle söylüyordu Bademli köyünden Mehmet Durmaz ve arkasına ilâve ediyordu: ben okumadım, amma bilirim bunları; biliyordu da. Bunları bildiğine göre bilmediği şeyleri araştırmaya başladım.

— Köyünüz halkı geçim kaynağını ne ile sağlıyor, yani neler yetiştiriyorsunuz veyahutta ne ekip biçiyorsunuz?

— Domates, üzüm buna benzer şeyler işte, iki buçuk'a veriyoruz, iki buçuk da komisyoncu alıyor.

— Komisyoncuyu ortadan kaldırsanız nasıl olur meselâ, kooperatif yoluyla.

— Ooo... hoo.. oh.... O olmaz.

— Üretmiş olduğunuz ürünler masrafınızı karşılıyor mu?

— Karşılamasına karşılıyor amma, kıt-kanaat ilâç bulamıyorsun, karaborsaya düşmüş, alabilirsen al.

— Ürünlerinize zarar verecek hava şartlarına karşı nasıl koruyorsunuz? Dolu, soğuk, kırağı gibi.

— Kendi gücümüze göre bir şeyler yapmağa çalışıyor, amma gene de meyvelerimizin zarara uğramasına engel olamıyoruz. Bir yıllık geçim umudumuzun telef olması, elimizi kolumuzu bağlıyor.

— Ürünlerinizin hava şartlarından korunması için hükûmetçe nasıl bir tedbir alınsın ki zarar en az olsun?.

— Meselâ bir derece varmış, hava bozulduğu sırada, yahutta soğuk olacağı zaman sıfırın altına düşen derece zil çalarak

haber veriyormuş, o zaman sen de tarlayı sislendirerek kırağının yapacağı zararı önlemiş oluyorsun amma bizim burda kimse bize ne sis âleti, ne de haber verici derece veriyorlar. Meselâ Bulgaristan'da devamlı altı saat sis çıkaran ufak tüpler varmış, Tarlanın dört başına dört tane koyuyorsun tamam. Ben yapacağım, ot-çöp çeke, çeke hadi bir de hava yağmurluysa yaşta - yağmurda vay gele halimize. Şu ellerime bak.

Ellerine baktım. Bir kertenkele sırtından farksızdı.

— Devlet falan yerden filanı alın, fişmanı yapın diyor. Aslın astarı hiç çıkmıyor. Her şey karaborsa. Aa, bir de bulunsa. Yok canım kuru lâftan başka bir şey değil devletin yaptığı.

— Devlet köylüyü kendi kaderine bırakıyor diyebilir miyiz?

— Tam öyle yavrum.

— Bunların sizce asıl sebebi nedir?

— Ahh... bir bilebilsek. Sen ne işle meşgulsün, yani şimdi ne iş yapıyon?

GERÇEK gazetesi muhabiriyim.

— Hangi gazete?

Gerçek gazetesi. Biraz düşündü, sakalını kaşıdı «Günlük değil, değil mi» evet haftalık.

— Siyasetle uğraşır mı? Yoksa ne şamın şekeri, ne arabın yüzü mü der?

— Yok canım bu şekeri üretenlerin gazetesi.

— Haaaa... iyi.

Çantama bakarak, o zaman şu gazeteden bir tane verin mi? Onu ben iyice bir okuyum.

Tabii vereceğim. Ben gazete çıkarırken şunları söylüyordu:

— Hemi de ben var ya senin iki sütunda yazdığını, yarım sütunda yazarım.

— Al. Bu GERÇEK gazetesi; işçilerin, köylülerin dertlerine çözüm bulmak ve onların ahvalini kamuoyuna duyurmak; işçiyle, köylüyle birlikte kendilerinin sorunlarına çözüm bulmaya çalışır.

— Köylülerimizin, kısaca emekçi halkımızın bir çok çözüm bekleyen sorunları var değil mi?

— Çoook... saymakla biter mi?

— Bu sorunların çözümlenebilmesi için köylülüğün örgütlenmesi gereklidir. Oysa köylülerimiz. Henüz kendi ekonomik - Demokratik örgütüne kavuşmuş değil. Böyle bir örgüte kavuşmak için; köylünün sorunlarını köylüyle birlikte çözümlemesi gereken geniş köylü kitlesini kapsayacak. Demokratik köylü birliği diye bir örgüt kurulması çalışmaları vardır. Öncülüğünü GERÇEK gazetesinin çektiği böylesi bir örgütlenmeye sen ne dersin?

— Bak yavrum buraya kadar güzel anlattın, böylesi bir örgüt çok iyi olur amma, bir zaman bizim köyde «Çiftçi Birliği» kuruldu. Oraya üye olmayana ne kükürt verildi, ne de başka bir şey. Ben önce üye olmadım. Baktım kendi ürünümü kendim satıyorum. Kükürt almak için üye oldum. Sonra dağıldı gitti.

— Yok amca bu söylediğin yanlış, (O da tastik ediyor) madem köylü örgütüsün köylü sorunlarını çözümleyeceksin, ihtiyacı olan şeyi olabildiğince eşit verilmelidir. Sonra bu senin söylediğin yerel bir dernek, benim söylediğim merkezi planda olacak. Yani tek merkezden yönetilecek ve tüm Türkiye köylüsünün emekçi kitlesini içinde barındıracak. Onun kooperatif, çalışma şartlarının iyileştirilmesi, tohum, gübre, ilâç, kredi, ziraat âletleri ve ilâçları, kendi ürününe değerini saptayacağı bir taban fiyat biçmesi kısaca söylersek Ekonomik-demokratik haklarını savunacağı bir örgüt olacak. Demokratik Köylü Birliği.

Bedirhan SAMUR

işçiyiz biz, ellerimiz hünerli, aklımız yaratıcıdır.

MATBAA İŞÇİSİYLE RÖPORTAJ

KAYSERİ ÖZEL

Gerçek — Adınız, soyadınız?

Cevap — Garip Arsoy.

Gerçek — Kaç yıldır bu işte çalışıyorsunuz?

Cevap — 7 yıldır değişik matbaalarda çalışıyorum.

Gerçek — Bu sanattan memnun musunuz?

Cevap — Bu sanattan memnun değilim. Nedenini sorarsanız 7 yıldır bu sanatta çalışıyorum. 7 yıldır bir günlük sigortam dahi yok. Matbaa işçilerinin sendikası yok, çünkü bir matbaada 3 - 5 personel var, sendika kurmamız zor oluyor.

300 lira haftalık alıyorum, çalışma koşullarımız çok ağır ve zor. Saatimiz belirsiz, patron ne zaman bırakırsa o zamana kadar çalışıyoruz. Bayram ve hafta tatilimiz yok.

Gerçek — İşten çıktığınızı söylüyorsunuz. Neden çıktınız?

Cevap — İşten ben çıkmadım, patron çıkardı. Bir gün işe gidemedim ertesi günü patron neden gelmediğimi sordu ben de mazeretimi söyledim, bana 300 lira haftalık veriyordu, yemeği de beraber yiyorduk, maaşıma 100 lira zam yaptı yemeği dışarda yememi söyledi. Ben de kabul etmedim işine gelirse böyle, değilse çek git dedi, ben de çıktım. Şimdi boş geziyorum.

«Aracılar Sırtımızdan Geçiniyor»

Oldukça sıcak bir havada, Vezirköprü'nün Meşeli köyündeyiz. Bir süre, ekini biçilmiş tarlalardan bahçelerden, nohutluklardan yürüyerek bir patozun peşinde, atlanmış kelleleri toplayan yaşlı köylüye yaklaştık.

Gerçek — Kolay gelsin.

— Sağolun, hoş geldiniz.

Gerçek — Biz GERÇEK gazetesi için röportaj yapmaya geldik. Kendinizi tanıtır mısınız?

— Elbette. Meşeli Köyünden Seyit Ahmet Özatar.

Gerçek — Bu yıl açıklanan ayçiçeği fiyatını nasıl karşılıyorsunuz?

— 8,5 lira olarak ilân edildi. Biz bunu az buluyoruz. En az 9 - 10 lira olmalı idi.

Gerçek — Peki ürününüzü açıklanan fiyattan satabiliyor musunuz? Hiç veren oldu mu?

— Olmadı. 7 - 7,5'tan gidiyor. Ordu'ya götürebilsek 8,5'tan alıyorlarmış. Emme biz götüremiyoruz. Buradan yüklüyoruz.

Gerçek — Şehre götürmüyor musunuz?

— Yok, burada veririz. Kamyonlar var. Tutturabildiğine alır götürür. Kiloda 100 - 150 kuruş neyse ona kalır.

Gerçek — Ürününüzü açıklanan fiyattan satabilmeniz için devlet destekleme alımı yapmıyor mu?

— Radyoda 8,5 lira olarak açıklandı. Ama 5 aşağı 5 yukarı tüccar alıyor. Destekleme yok, geçim zor. Hiç olmasa taban fiyatından almalarını istiyoruz. Biz çalışıp çabalıyoruz, sonra aracıya — Aha, biz götüremiyoruz, siz götürün diyoruz. 8,5 liralık çiçek geliyor 7 - 7,5 liraya. Devlet kendi alsın ya! Valla şehirden aldığımız ufak bir şeyi köye getiremiyoruz.

Gerçek — Peki sen Ali Emmi, bize diyeceğin başka bir şey var mı?

— Allah selâmet versin.

Oradan ayrılıp köye yöneliyoruz. Duvar dibinde oturanlara selâm verip GERÇEK'ten geldiğimizi kendileriyle konuşmak istediğimizi belirtiyoruz. Önce duraksıyorlar, bakışıyorlar, sonra birlikte başlıyorlar konuşmaya...

— Yunus Dursun.

— Yaz oğul beni de yaz Celâl Koç.

— 8.5'tan açtınız, daha kantarı atıp da gram çiçek almadınız. Ayçiçeği daha ekilirken fiyat açıklandı. Güzel. Harman edip satmaya başladık. Hâlâ almadılar. Bu geçen yıl da böyle oldu.

— Fiyatlar çok düşük, en az on lira olmalıydı.

Destekleme alımlarına kadar ürünlerini bekletip bekletmeyeceklerini soruyoruz:

— Bekleyemiyoruz kil. Traktör alıyorsun, şu alıyorsun bu alıyorsun. Borçlusun. Alacaklıya demişsin filanca tarih. Gelip kapıya dayanıyor. Nasıl beklersin?..

— Başbakan radyodan ilân ettiler, sömürücüye hiç fırsat verilmeyecek deyi. Ama gördük ki devlet hâlâ alıma girmiş değil. Tüccar alıp duruyor.

Ellerini sıkıp köyden ayrılıyoruz. Yol boyu ayçiçeği yüklü traktörler, kamyonlar gelip geçiyor yanımızdan.

Sadi Alatan

Gerçek
FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

ÇANAKKALE SERAMİK'de İŞÇİ KIYIMI

• İŞVEREN İLERİCİ SENDİKAL ÇALIŞMALARI BASKI ve TEHDİTLE ÖNLÜYOR

MUAMMER ÖZGÜMÜŞ
BURSA

Çan'a gidiyoruz. Biga'dan itibaren; engebeli, bir yanı çam, bir yanı meşe ormanı arasında yılan gibi kıvrılan yollardan gidiyoruz.

Az sonra Çan görünüyor. Yaz aylarına özgü havası, temiz olması gerektiği halde havası az' da olsa sisli.

Sonra öğreniyorum: Sanayi alanında birkaçı hariç (Çanakkale seramik fabrikası, Kömür ocakları) pek büyük fabrika yok. Çevre köylerde tuğla ocakları var.

Yukarıda da belirttiğim gibi Çan'ın en büyük işletmesinin —Çanakkale seramik fabrikası— yapımına 1957 yılında başlandı. Fabrika 1960 yılında faaliyete geçti 1960 yılından 1978 yılına kadar fabrikada çalışan işçi sayısı, fabrikaya yapılan eklerle kadrosu 3600 kişiye çıktı.

1960 yılında «Çanakkale Seramik Fabrikası»nda örgütlenen Türk-İş'e bağlı Cimse-İş sendikası 1965 yılında bu işyerinde greve gitti. O grevi yaşayan işçiler grev bitmeden, genel merkezden gönderilen Çimse-İş sendikası Çan Şube başkanı: Hasan TÜRKAY'ın, 1965 yılında mevcut 1500 işçiyi işverene 50 Bin TL. Karşılığı sattığını söylüyorlar. Bu olay işçiler arasında büyük tepkilere yol açıyor.

İşçiler Çimse-İş'in Provakasyonundan sonra; Patronun kurdurduğu, Patronun güdümünde olan Sarı «Seramik ve Porselen İşçileri sendikası»na üye olma zorunda bırakılıyorlar. Patronun kurdurduğu bu sarı sendikanın kökünde çeşitli sahtekârlıkların yanısıra fabrikada çalışan devamlı 3600 kişilik kadrodan şimdi her ay olmak şartıyla işçiden yana sendikaymış gibi işçilerden 3 TL. aidat kesmektedir. 3600 kişiden alınan bu paraların aylık tutarı 12.000 TL civarındadır.

Fabrikanın devamlı 3600 kişilik kadrosu dışında bu iş koluna dayalı çeşitli işyerlerinde 6500 işçi çalışmaktadır. Fabrikanın kadrolu 3600 işçisi bu sarı sendikaya üye durumdalar. 3600 işçinin dışında kalan 6500 işçi Mütahit yanında çalışan «Mevsimlik» işçiler gibi gösterilip; —Sendikalaşmaları— engelleniyor, fakat patronun kurdurduğu Sarı sendikaya üye ettirilip, işçi sömürüsünü katmerlendiriyorlar.

1977 yılından beri örgütlenmekte olan DİSK'e bağlı Keramik-İş sendikasının çalışmaları meyva verecek hale geldiğinde, Türk-İş'e bağlı Çimse-İş sendikası burada sendika yıkıcılığına girişerek işçi düşmanı yüzünü göstermiş ve kıvamına gelen bu örgütlenmenin önüne bir engel olarak dikilmiştir. Çimse-İş'in adamları fabrikada çalışan komşu köylerdeki işçileri; KARILARI - SİLAHLARI - ÇOCUKLARI'nın üzerine yemin ettirip Çimse-İş'e kayıt etmektedirler.

Çimse-İş'in köy, köy dolaşıp işçilerin isimlerini topladıktan sonra, adları yazılı olan işçiler teker, teker fabrikadan çıkarılmakta ve işçilere; «Bir daha sizin soyadınızdan olan hiç kimse bu fabrikaya ayak basamıyacaktır» denilmektedir.

Son birkaç gün içinde yoğunlaşan işten çıkartmalar KAVALİN Maden ocaklarında çalışan kadın işçileri oldukça etkilemiştir. Bu madenler, atılan işçilerden dolayı sessiz ve çalışmaz duruma sokulmuştur. İşten çıkartmalar KAVALİN Maden ocaklarında çalışan kadın işçilerin ki gibi toplu çıkartmalara neden olmaktadır. Fabrikada meydana gelen bu toplu çıkartmalar daha şimdiden 1000'i geçmiştir.

İstanbul sanayi odası odası başkanı, Çan-Çanakkale seramik fabrikası - patronu İBRAHİM BODUR, genellikle kendi adamları sayılan Ustabaşı, postabaşı ve şeflerle; fabrikanın HAVUZBAŞI denilen bir bölümünde yaptığı konuşmasında; «Buraya hiç bir sendika, ne Türk-İş'e bağlı Çimse - İŞ, ne DİSK'e bağlı Keramik-İş Sendikaları gelmemelidir. Fabrikada kesinlikle sendika olmamalıdır ki sendika —hangisi olursa olsun— gelirse sizin hepinizi işten atarım. Sendika çalışmalarından, sendika çalışmalarını yürütenlerden haberdar olupta bana bildirmeyenlerin de akıbeti aynı olur» anlamında tehditkâr şekilde konuşma yapmıştır.

Patron atılmaları haklı gösterebilmek için, yine büyük dolandırıcılığın söz sahibi olduğu inşaat sektöründeki gelişmenin durduğunu bahane etmektedir. Fakat patronun kârına sekte vuran; «Gerilemekte olan inşaat sektörünün yanı sıra o, büyük sömürü alanını daha da büyümekte yeni, yeni ek tesisler eklemektedir.

3600 kişilik bu dev sömürü alanı fabrikada pek fazla iş kazalarına rastlanılmamaktadır. Fakat fabrikada; tozlardan oluşan, başta SİNÜZİD Hastalığı olmak üzere VEREM ve başka çeşitlerde beliren «MESLEK» Hastalıkları meydana gelmektedir.

Bu: «Gerçekten insancıl» ve «Hakkaniyet düşkünü» patronun aşırı derecedeki kâr hırsına, yaşı tutmayan, çalıştırılması sakıncalı ve yasak olan çocuk yaştaki kız ve erkek çocukları da alet edilmektedir.

«GÖNEN KAPLICALAR İŞLETMESİNDE» İŞÇİLER AĞIR KOŞULLAR ALTINDA ÇALIŞTIRILIYORLAR

«Gönen Kaplıcalar İşletmesi»nde 300 işçi çalışıyor. 18.9.1978 tarihinde kaplıca işçileri ile yaptığımız röportaj sonucunda, işçilerin zor koşullar altında çalıştığını tesbit ettik. Nurten Gezmez bir kadın işçi, onunla yaptığımız röportajda işyerindeki çalışma koşullarını bize şöyle anlattı:

Gerçek : İsminiz nedir, kaç yaşındasınız?

— Adım Nurten Gezmez, 35 yaşındayım.

Gerçek : Buradaki göreviniz nedir, yani hangi işi yapıyorsunuz?

— Burada temizlik işlerine bakıyorum, 30 odanın temizliğini ben tek başıma yapıyorum.

Gerçek : Ne kadar ücret alıyorsun?

— On senedir çalışıyorum 4000 lira aylık ücret alıyorum. Dört çocuğum var fakat çocuk zammı hiç vermiyorlar, bunu söylediğimizde istediğimizde «alıp paltonuzu gidersiniz ya da bu paraya razı olursunuz» diyorlar.

Gerçek : Sağlığınızı koruyucu tedbirler alıyorlar mı?

— Cilt hastalarının banyo yaptığı mikroplu küvetleri eldiven vermeden temizlettiriyorlar. Yemek yiyecek bir odamız bile yok, üç kadın iki erkek işçi iş elbiselerimizi tuvalette giyip çıkartıyoruz, yemeğizi dahi aha şu tuvalette yemek zorundayız. Hastalandığımızda bize muayene olmak için zorluk çıkartıyorlar, mesela ben rahimimden hasta olmuştum, beni nisaiye doktoruna göndereceklerine fizik doktoruna gönderdiler. Gene arkadaşlardan birinin çorabı sökük diye müdür arkadaşın ayağından çorabı zorla kendisi çıkardı.

Gerçek : Bir sendikaya üye misiniz?

— Evet DİSK'e bağlı OLEYİS sendikasına üyeyiz, ama sendika bizim sorunlarımızla ilgilenmiyor, buraya geldiklerinde bizim haberimiz bile olmadan MÜDÜRÜN ODASINDA saatlerce oturup, konuşup gidiyorlar.

Gerçek : Günde kaç saat çalışıyorsunuz?

— Aslında mesaimiz sekiz saat ama bizi dokuz saat çalıştırıyorlar öğle yemeği molası 1 saat ama 20 dakikada yemek yedirtip hemen işbaşı yaptırıyorlar.

Gerçek : Çok teşekkür ederiz bacı.

— Birşey değil, çok memnun olduk genç bekleriz.

Sevim ÖZÜAK
GÖNEN

KAPİTALİZM ÇOCUKLARIN DÜŞMANIDIR

Adı Mehmet. 12 yaşında. Kars'tan gelmişler. Umutlarının peşine düşüp ta buralara kadar gelmişler.

Herkesin cici oyuncakları düşündüğü yaşta o abilerin, amcaların ayakkabılarının peşine düşmüş. «Boyacı... Boyayalım abi» diye... seslenip duruyor. Günde 50 - 60 TL. arasında değişen bir kazancı var. Küçük Mehmet'in anısında öküzlerini satıp yol parası ettikleri çıkmamış.

İç çeke çeke «abi» diyor «zaten babam ayağından sakat. O çalışmıyor. Anam ve abimler kiremit fabrikasında çalışıyorlardı. Patron işlerin durgunluğunu bahane ederek onların da işten çıkardı. Evde ekmek bekleyen altı kişinin ekmek parasını kazanman lazım» diyor.

Beşinci sınıfa devam ediyormuş. Sandığını omuzlayıp uzaklaşıyor. Sandığın ipi omuzunu yere doğru eğmiş. Yan yan yürüyor Mehmet. Sonra boya sandığını sağ omuzundan alıp sol omuzuna atıyor...

«Boyacıııı!.. Boyayalım abi!..»

Diye, diye uzaklaşıyor.

★

Kuran kursuna başlayan çocukların babası çocuğu hocaya bırakırken eti senin kemiği benim der ya işte öyle Ramazan'ıda babası ustaya öyle teslim etmiş, sanat öğrensin diye. Bir meslek kapabilmek için haftada 75 TL.'nin karşılığı alın teri döküyor Ramazan. Yüksek yapıların tepesinde tel takıp tel geriyor. Elektrik çarpması imiş, düşmekmiş hepsi yanı başında Ramazan'ın. Ama o çalışıyor, ailesinin geçimine bir katkıda bulunmak için çalışıyor.

Konuşmalarımızı sürdürüyoruz Ramazan'la. İki yıldır çalıştığını söylüyor Ramazan. Sigortasız sendikasız ama. Belli ki sınıf mücadelesinde belli başlı mücadele unsurları az çok bilincinde. Onbeş yaşı bu çelişkileri görmesine yetiyor.

«En baştan sendika ve sigorta hakkı» diyor Ramazan. Elektrikçiliği öğrenmek öyle kolay değilmiş. Kendisi çaba sarfetmese ustanın zaten pek derdide değilmiş, öğretmek...

Oktay ERSOY
TURGUTLU

şeker işçilerinin boykotu

Kayseri Şeker fabrikasında işten çıkarılacak olan arkadaşların haklarını korumak için çiftlik şefine giden sendika sekreteri İşçilerin keyfi işten çıkarılamayacağını söylemesi çiftlik şefinin onuruna dokunmuş sendika sekreterine hakaret etmiş hatta tokat vurmak cüretini göstermiştir.

İşçiler bu tokadın Sekretere değil de tüm şeker işçisine indirildiğini bilincine erişmiş ve 29 Ağustos 1978 salı günü 8.30'da işbaşı yapmadan toplu olarak kendilerine yapılan hakareti protesto etmiş ve siyah bir çelenk koyarak «Sendikamıza yöneltilen bu hakareti nefretle kınıyoruz» «mücadelemiz sürecek» «Toplu işten çıkarmaya hayır,» gibi pankartlarla protesto yürüyüşlerini bitirmişelr ve burjuvaziye bir şamar daha indirerek güçlerini göstermişlerdir."

BİSMİL'DE KOLERA SALGINI

Diyarbakır'ın Bismil ilçesine bağlı Yukarı Darlı köyünde salgın hastalık başgöstermiştir. Uzmanların açıklamasına göre bu hastalığın kolera olduğu belirtilmektedir.

İlk elde edilen bilgilere göre Koleraya yakalanan 11 köylüden 1'i ölmüştür. Diğerleri ise ağır hasta olarak tedavi altındadırlar.

Hastalık köyün içme sularından meydana gelmiştir. Bu nedenle köy kuyuları kapatılmıştır. Köy halkı su ihtiyacını çevre köylerden sağlamaya çalışmaktadır. Köylüler içme suyunu başka köylerden eşek veya katırla getirmekte, bu imkana sahip olmayanlar ise suyu uzun mesafelerden kendileri taşımaktadırlar.

Köydeki kolera salgınına karşı şimdiye dek kayda değer bir sağlık önlemi alınmış değildir. Köylülere aşı yapılmamıştır. Sadece yetersiz bir dezenfeksiyon ile yetinilmiştir. Köylülerin sağlığı tehlike altındadır.

PTT Emekçilerinin Pek Çok Sorunu Var

Grevli - toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı tanınmamış olan memur kesiminde PTT işçilerinin ağırlıklı bir yeri var. Ücretler, çalışma şartları, toplu konut gibi konularda yoğunlaşan PTT işçilerinin sorunları çözüm bekliyor.

Gerçek gazetesi, Ankara'da Merkez Postanesinde çalışan bir bayan memur ile bu konuda bir görüşme yaptı.

PTT emekçisi Mukaddes Külahçı bürokrasinin bir örümcek gibi kurumu sardığını ve pek çok serviste memurun insan yerine konulmadığını anlatıyor bize. Kendi ağzından dinleyelim: «Sözgelimi kendi çalıştığım telefon hizmetlerinde çalışma koşulları oldukça güçtür. Havasız, loş, sıhhat yönünden zararlı binalarda çalıştırılmaktayız. Gürültüden beynimiz uyuşur. Telefon hizmetlisinde hem bedenen hem de zihinsel yönden rahatsızlıklar başgösterir sonunda...

Şehirlerarasında üç bine yakın personel çalıştırılmaktadır. Çalışma düzeni de tıpkı fabrikalarda olduğu gibi vardiyalar şeklindedir. Saatleri belirsiz bu çalışma geceli gündüzlü devam eder. Bu insanlar hem bedenen hem de zihnen çalışan insanlar ama memur statüsünde olduklarından grev - sendika hakkı filan yoktur. Aynı zamanda şef-âmir - müdür muavini - müdür şeklinde sıralanan bürokratik hiyerarşi daim memuru ezer. Altta hep biz kalırız.

Şeflik, âmirlik gibi çeşitli vaatlerle ve oyunlarla avutulan memur PTT eğitim Merkezi'ne çağrılır. Yalnız bu formaliteden başka bir şey değildir. Şef veya âmir olacak kişiler zaten önceden belirlenir. Ve bunlar gerçek çalışkan kişiler değildir. Asıl emek veren kişiler, emeğinin karşılığını hiç bir zaman göremeyenlerdir.

Aslında biz memur statüsüne dahil olmamalıyız. Nedeni nitelikçe işçi niteliği taşımamızdır. Oysa yalnız şehirlerarası servisinde çalışanlar değil, PTT'deki teknisyenler, tesisatçılar, şoförler ve diğer temizlik işçileri de memur sayılmaktadır. Eğer işçi sayılsaydık ve bir sendikada birleşseydik grev hakkımız olacaktı. O zaman kurum bünyesinde âmir - müdür baskısına karşı güçlü bir silaha sahip olurduk ve asıl baskı unsuru biz emekçiler olurduk. PTT kamu sektöründe yer alan bir kurum olduğundan müdür ve genelinde de PTT Genel Müdürlüğü işveren konumundadır. Şehirlerarasında bir saatlik grevin yapılması milyonlarca lira zarara yol açacaktır. Nedeni de normal bir görüşme en az ücret olarak —3 dakika, 1. kademe— 25 TL.'dir. Bir saat içinde de en az 10 - 12 görüşme yaptırmak zorundadır bir memur. Bir de bunu uluslararası olarak düşünürsek daha fazladır. Örneğin Almanya ile üç dakikalık görüşme 180 TL.'dir. —Üstelik ortalama bir görüşme bu kadar kısa sürede bitmez. Tüm bunlar hesaplandığında, işverenin böyle bir grevden nasıl çekineceği ortaya çıkar. Aynı durum şoförler, teknisyenler, tesisatçılar ve temizlik işçileri için de geçerlidir.»

Acaba PTT emekçilerinin sağlık sorunları ne düzeyde? Onu da şöyle anlatıyor Mukaddes Külahçı: «Sağlık işi tek kelimeyle tarif edilebilir: 'sıfır'. PTT personelini PTT Sağlık Yardım Sandığı adı altında toplanmış bazı doktorlar muayene ederler. Muayeneden önce de sorarlar, 'şehirlerarasında mı çalışıyorsun?' denilir. Eğer öyleyse, çok hasta bile olsan kolay kolay rapor verilmez.»

Düzeni saran yozlaşmanın PTT kurumuna nasıl yansıdığını da anlatıyor bize Mukaddes Külahçı: «Tüm Türkiye çapında yapılan yolsuzlukların aynısı PTT çatısı altında da yapılır. Normal bir vatandaş bir iş için geldiği zaman olmayacak şeyler sorun yapılır ve vatandaş bir sürü yere koşulur. Diğer yandan müdür veya âmir eğer yapılmasını emrederse yapılmayacak şey yoktur. Bunu icralı dosyalarda daha rahat görürüz. Bir telefonun icradan konuşmaya kapatılması gelince dosya bulunamıyor, aradığın zaman da ya müdürdedir, ya da âmirde... Ama nakil veya satış yapıldığı takdirde —icralı olduğu halde— tüm sorumluluk memura yüklenmiş olur.»

PTT emekçileri yemekler konusunda da şikayetçi. Mukaddes Külahçı'dan dinleyelim: «PTT memuruna aldatmaca olarak günde 10 lira yemek parası verir. Bununla öğleyin memur karnını doyuracak. 10 lirayla nerede görülmüş sıhhatli bir beslenme? Bazı kuruluşlarda yemekhanesi vardır PTT'nin. Dengesiz bir şekilde yemekler yapılır ve nasıl ucuza maledeceklerini düşünürler yalnızca, onlar için memurun beslenmesi ve sıhhati değildir önemli olan. Onlar için önemli olan tüm personelden daha fazla nasıl yararlanabileceklerdir. Nitekim yemekhanede tüm bedenen çalışan personel bile memurdur. O halde bedenen kendini harcayan ve emeğinin karşılığını alamayan bir insandan sen nasıl olur da daha fazla yararlanmayı düşünürsün?»

Peki PTT emekçileri bu durum karşısında ne yapmalı? Nasıl bir yol izlemeli? Onu da şöyle anlatıyor Mukaddes Külahçı: «Eğer tüm bu insanların sendika kurma hakları olsaydı emeklerinin karşılığını alabileceklerdi. Bu olmadığına göre oturup, haline şükredip razı olmak yersizdir. Grevli - toplu sözleşmeli sendika hakkı ancak bir örgüt altında birleşerek, örgütlü bir çalışma sonucu elde edilebilir. Çünkü hiç bir işveren kendiliğinden sendika - grev hakkı tanımaz. Burada PTT'de çalışan tüm ilericilere görev düşmektedir.»

Evet, PTT emekçilerinin bir yığın sorunu var. Bu sorunlarla başa çıkabilmek, hayat pahalılığına, amir-müdür baskılarına karşı mücadele edebilmek için de tek çözüm sendikalaşmak

GERÇEK Ankara Muhabiri Ulvi Can

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - IST.
Baskı: ASAL OFSET — Baskı Tarihi: 24 EYLÜL 1978